

Agus Morales va començar a signar els seus primers articles al periòdic *Delta* i a la revista *Onada de Cultures* quan encara era estudiant de periodisme. Ara, amb 32 anys, és un dels joves professionals que creuen en la força del coneixement i en la necessitat que algú expliqui el que passa al món. Després d'una experiència de més de 5 anys com a corresponsal al sud asiàtic, és un dels impulsors de la revista *5W*, que es qualifica com un recull de cròniques de llarga distància. Tot i amb això, l'Agus segueix enyorant el periodisme més proper, el local.

Agus Morales
Periodista

“Hi ha moltes històries humanes que intentem explicar. Com a nou mitjà, tenim una funció social, que és arribar on altres no arriben”

Agus Morales és del Prat i li agrada dir que és del Prat, no de Barcelona. Des de fa uns quants anys, el seu lloc per viure és el món, ja que des que va començar com a becari de l'agència informativa EFE ha estat treballant a l'Índia i cobrint notícies com a corresponsal d'aquesta agència en diversos països en conflicte com el Pakistan i l'Afganistan. Una de les notícies més mediàtiques que va cobrir va ser la mort de Bin Laden en mans dels americans.

La mort de Bin Laden va impactar el món. Com la vas viure des d'allà?

Aquesta és una de les notícies de les quals t'assabentes quan ja ha succeït, i la informació prové directament de la Casa Blanca. Així que, per a mi, va ser més important recollir i explicar les experiències de la gent que ho ha viure de prop: veïns, militars...

Ara ets un dels impulsors de la revista 5W, una publicació que uneix el tradicional paper amb les eines tecnològiques més capdavanteres per donar a conèixer de primera mà el que passa al món i tractar les notícies quan deixen de ser-ho en els mitjans tradicionals.

Explica'ns com va sorgir 5W i per què?

Va néixer de la passió pel món i pel periodisme d'un grup de nou persones que treballem en diverses parts del planeta, encara que som de Catalunya, Madrid i Euskadi. Vàrem pensar que volíem explicar les coses sobre el terreny, sobretot quan aquestes notícies deixen de ser-ho en els grans mitjans. També volíem, i volem, donar gran importància a la fotografia, com una part substancial del relat.

Quan les coses deixen de sortir a la premsa deixen d'interessar. Com us ho feu perquè les vostres històries tinguin el seu públic?

Explicant allò que passa, encara que el tema no sigui notícia o que deixi de ser-ne a les televisions. Hi ha moltes històries humanes darrere de cada informació, que els grans mitjans tradicionals no poden publicar a causa de la mateixa inèrcia del sistema. Com a nou mitjà, tenim una funció social, que és arribar on altres no arriben, donar veu a les poblacions més oblidades, als conflictes no tractats i als temes silenciats.

Per fer això que feu es requereix independència econòmica i política. Vosaltres en teniu de les dues?

Sí, nosaltres en tenim. No depenem de ningú.

Ens financem a través de les subscripcions dels nostres lectors i dels diners d'un *crowdfunding* (micromecenatge) que vàrem fer per començar a caminar. No pretenem fer-nos rics. Som molt feliços fent el que ens agrada i tenint els diners suficients per pagar uns sous dignes als professionals que hi treballem.

Com a nou mitjà, Internet i les xarxes socials hi juguen un paper important? Quina valoració en fas?

Imprescindible. Sense Internet no hauria estat possible. Nosaltres compaguem el paper escrit amb les xarxes socials a tots els nivells, perquè creiem que el paper és molt vàlid per explicar històries en profunditat, i per això editem una revista anual. D'altra banda, publiquem un text a través de Twitter o fem un Periscope sobre temes d'interès. Ara el periodisme és horitzontal, la comunicació directa amb el lector és fonamental.

També vas treballar durant un temps a Metges sense Fronteres, on vas tractar de prop temes com el de les persones refugiades. Com veus la situació actual?

Actualment el tema de les persones refugiades surt a la premsa perquè ara Europa està implicada en aquest problema. Però s'està parlant més d'Europa que del conflicte de les persones refugiades, quan, de fet, aquest és un problema global. Hi ha 40 milions de persones que són desplaçats interns, que no arriben a Europa, sinó que estan en països d'Àfrica, Àsia, etc., gent que està fugint de les guerres i de la misèria, sense cap ajut ni refugi.

Aquest tema està marcant un punt d'inflexió en la història d'Europa?

Aquest és un dels elements que està canviant la identitat d'Europa i que en definirà l'anatomia. Els valors de solidaritat no són tan sòlids com creïem i el paper dels estats europeus és lamentable. Ara, el nou enemic d'Europa és la població refugiada.

Què creus que pots fer per lluitar contra la injustícia del moment?

Crec que l'únic que podem fer és ser allà i explicar-ho. Em sento un privilegiat per poder transmetre les històries que gent generosa m'explica sense tenir cap obligació de fer-ho. Les cròniques sense ànima ja no interessen 🐼

Més informació: <http://www.revista5w.com/>

Hi ha moltes històries humanes que els grans mitjans tradicionals no poden publicar a causa de la mateixa inèrcia del sistema. Hem de donar veu a les poblacions més oblidades, als conflictes no tractats i als temes silenciats.

S'està parlant més d'Europa que del conflicte de les persones refugiades, quan, de fet, aquest és un problema global. Hi ha 40 milions de persones que són desplaçats interns, que no arriben a Europa, sinó que estan en països d'Àfrica, Àsia, etc., gent que està fugint de les guerres, sense cap ajut ni refugi.